

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Goncear Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

Boicenco Vladimir Anatoli, născut la XXXXX, originar
și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.02.2016 - 04.11.2016;

instanța de apel: 28.11.2016 - 17.01.2017;

instanța de recurs: 21.09.2017 - 25.10.2017;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016, procesul penal intentat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, în privința lui Boicenco Vladimir a fost încetat în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Boicenco Vladimir, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a reținut că, Boicenco Vladimir la 22 octombrie 2015, aproximativ la ora 16:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, conștientizând că nu este văzut de nimeni, deși în magazin mai erau și alte persoane, a sustras pe ascuns din magazinul SRL „Sidal Grup” din mun. Chișinău, str. Ginta Latină 3/6, 6 perechi de dresuri marca „Ponti de Lux” la prețul unei perechi de 41 lei, în sumă de 246 lei și un ambalaj cu hârtie igienică de marca „Emeka”, la prețul de 28 lei, cauzându-i părții vătămate SRL „Sidal Grup”

o daună materială în sumă de 274 lei. Ieșind din magazin, inculpatul a luat o cheie de la dulapul pentru păstrarea genților, fapt care a fost văzut de către vânzătoarea, Feraru Diana. Ulterior, ultima a ieșit din urma inculpatului pentru a-i solicita să restituie cheia de la dulap, și apropiindu-se de automobilul în care se afla inculpatul a văzut la el dresurile, pe care i-a sustras pe ascuns Boicenco Vladimir din magazin și i-a solicitat să restituie cheia și dresurile. Ultimul, i-a spus că dresurile le-a procurat în alt magazin, și a revenit în magazin să returneze cheia de la dulap. Atunci, vânzătoarea Feraru Diana a apăsă butonul de alarmă, încercând să-l rețină pe inculpat. Acesta, văzând că a fost apăsă butonul de alarmă, încercând să se apere, a împins vânzătoarea, care încerca să închidă ușa de la intrare a magazinului și a plecat într-o direcție necunoscută.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei Legi pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, iar în baza art. 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă, 7 ani închisoare fără amendă.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, instanța de fond a ignorat declarațiile făcute de către partea vătămată, Feraru Diana atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, de asemenea prima instanță a ignorat și declarațiile martorului Sirețeanu Aurel și urma să concluzioneze că, sentința de condamnare potrivit actului de învinuire în prezenta cauză penală urma să reprezinte un efect serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată următoarea hotărâre:

Boicenco Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei numite prin prezenta decizie și prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 13 mai 2016, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, fără amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a înceta

procesul penal în privința lui Boicenco Vladimir învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 105 Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Boicenco Vladimir la 22 octombrie 2015, aproximativ la ora 16:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în magazinul SRL „Sidal Grup” din mun. Chișinău, str. Ginta Latină 3/6 și în mod deschis, provocând un foșnet, a sustras șase perechi de dresuri de marca „Ponti” la prețul unei perechi de 41 lei, în sumă de 246 lei și un ambalaj cu hârtie igienică de marca „Emeka”, la prețul de 28 lei, cauzându-i părții vătămate SRL „Sidal Grup” o daună materială în sumă de 274 lei, după care, a ieșit din magazin cu scopul de a părăsi locul infracțiunii, însă, angajata Feraru Diana auzind foșnetul pe care l-a provocat Boicenco Vladimir la sustragerea bunurilor din magazin, înțelegând cu certitudine că el a comis o faptă socialmente periculoasă, în vederea prinderii infractorului, l-a urmărit până la urcarea lui într-un automobil de taxi care staționa în fața magazinului, și apropiindu-se de automobilul menționat, a văzut în mâinile lui Boicenco Vladimir cele șase perechi de dresuri de marca „Ponti” și ambalajul cu hârtie igienică de marca „Emeka”, pe care acesta le-a sustras din magazin, totodată spunându-i lui Boicenco Vladimir să restituie bunurile pe care le-a sustras. Cu toate acestea, ultimul, continuându-și acțiunile sale criminale, având scopul de a intra în posesia bunurilor sustrase, sub pretextul de a restitui o cheie de la unul din dulapurile pentru păstrarea bunurilor cumpărătorilor, a revenit în magazinul menționat și văzând că Feraru Diana a apăsat pe butonul de alarmă, a aplicat violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin împingerea lui Feraru Diana peste cutiile cu produse din magazin, acțiuni care i-au cauzat părții vătămate Feraru Diana, dureri fizice, el însuși părăsind locul infracțiunii și intrând în posesia bunurilor sustrase.

În acest context, instanța de apel a conchis că, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Boicenco Vladimir a comis infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, după următoarele semne calificative - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

Instanța de apel a menționat că, necătând la faptul că inculpatul Boicenco Vladimir nu-și recunoaște vina în comiterea jafului încriminat, vinovăția lui este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi, *declarațiile părții vătămate Feraru Diana (f. d. 221,*

vol. I); declarațiile martorilor Capelișchin Alexandru (f. d. 45, vol. I), Serițeanu Aurel (f. d. 228-229, vol. I); raportul de sesizare despre săvârșirea infracțiunii înregistrat în R.1 al Inspectoratului de Poliție Ciocana, mun. Chișinău, cu nr. 2410 din 22 octombrie 2015 (f. d. 11, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 octombrie 2015 (f. d. 13-15, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29 octombrie 2015 (f. d. 35-36, vol. I); declarațiile lui Boicenco Vladimir date la faza de urmărire penală (f. d. 37, vol. I); ordonanța de ridicare de la Boicenco Vladimir a două perechi de dresuri „Ponti de Lux” ambalate în două cutii și procesul-verbal de examinare a obiectelor (f. d. 39-42, vol. I); corpurile delictive - două perechi de dresurii de marca „Ponti de Lux” ridicate de la Boicenco Vladimir conform procesului-verbal de ridicare din 29 octombrie 2015 și recunoscute drept documente și anexate la cauza penală prin ordonanța din 30 decembrie 2015 (f. d. 43, vol. I).

Astfel, instanța de apel a susținut că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul de comiterea jafului încriminat, nu echivalează cu achitarea lui, or, circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către acesta a infracțiunii imputate.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, conform practicii judiciare și doctrine, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 187 din Cod penal corespunde, în majoritatea cazurilor, cu obiectul juridic special al furtului: relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Obiectul juridic principal al faptei prevăzute la lit. e) din alin. (2) al art. 187 din Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei (*în cazul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei*) sau libertatea morală a persoanei (*în cazul amenințării cu aplicarea unei asemenea violențe*).

Așadar, în ipoteza examinată, obiectul juridic secundar al jafului are un caracter alternativ, care se datorează caracterului alternativ al acțiunii adiacente din cuprinsul faptei de la lit. e) din alin. (2) al art. 187 din Cod penal, în cazul faptei ce formează excepția nominalizată supra, obiectul material al jafului are un caracter complex: obiectul material principal coincide cu obiectul material al furtului; obiectul material secundar (*în cazul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, nu și în cazul amenințării cu aplicarea unei asemenea violențe*) îl formează corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf are următoarea structură: 1) *fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită*, 2) *urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv*; 3) *legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile*; 4) *modul deschis*. Ea se consideră consumată din

momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate (profit). În cazul modalității agravate a jafului de la lit. e) alin. (2) art. 187 din Cod penal, violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe îndeplinește, în cadrul faptei prejudiciabile, rolul de acțiune adiacentă. Nu contează când a fost săvârșită acțiunea adiacentă - până la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (*dar până la consumarea sustragerii*).

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță, în sentința adoptată, eronat a constatat precum că, *„infracțiunea comisă de inculpat s-a consumat din momentul când a sustras bunurile părții vătămate și a ieșit din magazin și a intrat cu ele în automobilul de taxi care îl aștepta, fără ca să fie observat de cineva, și putea dispune de bunuri după bunul său plac”*, or acțiunile inițiate ca furt, însă care n-au fost duse până la capăt, din cauza că au fost descoperite de către victimă sau de alte persoane, dar neținându-se cont de aceasta au fost prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor sau reținerii lor, se încadrează în infracțiunea de jaf, iar în cazul aplicării unei violențe periculoase pentru viață și sănătate sau amenințării cu o astfel de violență - în cea de tâlhărie.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, pentru calificarea acțiunilor nu contează când a fost aplicată violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu o astfel de violență - până la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (*dar până la consumarea sustragerii*). Este important, ca în toate acestea cazuri violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, ori amenințarea aplicării acesteia să aibă destinația de facilitare a săvârșirii sustragerii sau de reținere la făptuitor a celor sustrate, or din declarațiile părții vătămate rezultă clar că inculpatul a aplicat violența nepericuloasă în privința părții vătămate atunci când a văzut că partea vătămată Feraru Diana a apăsat butonul de alarmă, el a împins-o în cutiile din magazin și a fugit de la fața locului, luând cu el bunurile sustrate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, în motivarea sentinței, instanța de fond a constatat că a avut loc sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și a invocat lipsa în speța dată a calificativului *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei”*, și conducându-se de prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărui toate dubiile în

probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, a considerat necesar de a exclude acest capăt de învinuire.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, aceste argumentări sunt nefondate or, instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Feraru Diana, care a declarat atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond (f. d. 29, 30, 221, Vol. I) că Boicenco Vladimir a intrat în magazin și a sustras câteva perechi de dresuri, auzindu-se doar careva foșnete. L-a urmărit și a văzut că a intrat într-un taxi, după care a ajuns la automobil și a constatat că avea în mână 6 perechi de dresuri și hârtie igienică. L-a rugat să returneze bunurile, însă a refuzat. Atunci Boicenco Vladimir s-a întors în magazin, a văzut că a apăsat butonul de alarmă, a împins-o în cutiile din magazin și a fugit de la fața locului, din care rezultă că sustragerea bunurilor a avut loc în mod deschis, cu aplicarea violenței nepericuloase de către inculpat în privința părții vătămate, or, după aplicarea acestei violențe, inculpatul Boicenco Victor a continuat să mențină bunurile sustrate la el, fugind cu ele.

Mai mult, instanța de fond nu a luat în considerație nici declarațiile martorului Capelișchin Alexandru din cadrul urmării penale (f. d. 45, vol. I), care a declarat că „*Boicenco Vladimir a sustras bunurile în fața sa și a vânzătoarei Feraru Diana*”, din care rezultă că sustragerea a avut loc în mod deschis și nu pe ascuns precum s-a constatat în instanța de fond.

Cât privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a luat în calcul prevederile art. 16 Cod penal, și anume infracțiunea săvârșită de către inculpat se referă la infracțiuni grave, de personalitatea infractorului, că anterior a mai comis infracțiuni, fiind chiar și condamnat.

Totodată, instanța de apel a ținut cont, la numirea pedepsei inculpatului și de alte circumstanțe reale ale infracțiunii și personale în cauza dată, cum ar fi că, ultimul fiind învinuit de comiterea unui cumul de infracțiuni prevăzute de art. 264¹ alin. (3), art. 187 alin. (2) lit. d) și art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, cauza penală fiind remisă în judecată la 04 august 2015 (f. d. 1, vol. II), la 22 octombrie 2015, adică în timpul când se examina o altă cauză penală pentru infracțiuni similare în privința lui, din nou a comis o infracțiune similară.

Instanța de apel a indicat că, nu va dispune aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă în privința inculpatului Boicenco Vladimir ținând cont de faptul că ultimul nu este angajat în câmpul muncii și nu are careva surse de venit pentru a achita această pedeapsă pecuniară.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gonciar Vasile în numele inculpatului Boicenco Vladimir, în temeiurile art. 427 alin.

(1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul indică că, decizia instanței de apel este una nefondată, pronunțată în baza unor probe netemeinice și care nu demonstrează vinovăția inculpatului, or instanța de apel a luat în considerație declarațiile martorului Capelișchin Alexandru care nu coroborează cu alte probe administrate în respectiva cauză penală, mai mult, procurorul în instanța de fond a refuzat la această probă.

Totodată, recurentul indică că, concluzia instanței de apel privind faptul că inculpatul a aplicat violența fizică nepericuloasă față de partea vătămată pentru a intra în posesia bunurilor este eronată, or inculpatul la momentul aplicării acesteia nu avea bunurile la el.

Totodată, avocatul susține că, instanța de apel a pronunțat o decizie bazată pe presupuneri, încălcând inculpatului dreptul la un proces echitabil.

5.1. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece criticele formulate de autorul recursului nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală, or reaprecierea probelor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Consideră procurorul că, recursul nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importantă generală abordată în cauza penală – cerințe obligatorii stipulate în dispoziția art. 430 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs stipulate la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la emiterea deciziei, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În susținerea concluziei formulate, Colegiul penal menționează că la această etapă, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe. Prin urmare, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului în baza faptelor imputate prin rechizitoriu.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de recurent în cererea de recurs, care în opinia acestuia denotă nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate, Colegiul penal stabilește că judecând apelul, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs menționează că sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal, se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, or în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor

lui, indiferent de faptul că, ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. Latura obiectivă a infracțiunii de jaf se exprimă prin fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis. Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință. Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Astfel, instanța de recurs menționează că, instanța de apel, în urma cercetării probelor, corect a stabilit prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal reiterează că, reieșind din materialele dosarului, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct. 4.1. al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul penal susține că argumentul recurentului precum că acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art. 105 Cod contravențional, nu poate fi considerat legal, or, vinovăția inculpatului Boicenco Vladimir a fost pe deplin dovedită în instanțele de judecată prin declarațiile părții vătămate Feraru Diana (f.d. 221, vol. I), declarațiile martorilor Capelișchin Alexandru (f. d. 45, vol. I), Serițeanu Aurel (f. d. 228-229, vol. I); precum și raportul de sesizare despre săvârșirea infracțiunii înregistrat în R.1 al Inspectoratului de Poliție Ciocana, mun. Chișinău, cu nr. 2410 din 22 octombrie 2015 (f. d. 11, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 octombrie 2015 (f. d. 13-15, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 29 octombrie 2015 (f. d. 35-36, vol. I); declarațiile lui Boicenco Vladimir date la faza de urmărire penală (f. d. 37, vol. I); ordonanța de ridicare de la Boicenco Vladimir a două perechi de dresuri „Ponti de Lux” ambalate în două cutii și procesul-verbal de examinare a obiectelor (f. d. 39-42, vol. I); corpurile delictive - două perechi de dresurii de marca „Ponti de Lux” ridicate de la Boicenco Vladimir conform procesului-verbal de ridicare din 29 octombrie 2015 și recunoscute drept documente și anexate la cauza penală prin ordonanța din 30 decembrie 2015 (f. d. 43, vol. I).

Având în vedere cumulul de probe administrat în prezenta cauză, în opinia instanței de recurs a fost confirmată cu certitudine vinovăția inculpatului Boicenco

Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, or pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

Lecturând recursul, Colegiul notează că, criticile aduse de recurent se referă și la analiza probelor de către instanța de apel, or, analiza probelor nu constituie temei pentru recurs în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Goncear Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui *Boicenco Vladimir Anatoli*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **22 noiembrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan